

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy óra . . . „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSÉTT. Mária-u. 1. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével szemben,
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó föl-
 szólások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
I. EMELET
 hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket
 a kiadóhivatal veszi föl

Vasut-generális.

Pécs, 1896. január 23.

(*) Jókai híres regényében, a „Lőcsei fehér asszony“-ban megteremtette a korcsma-generálist, úgy látszik, hogy a Lajthán tuliak erre a normára cselekedtek, midőn a vasut-generális állást rendszerezítették, a mit talán nem éppen különös véletlen folytán éppen a magyar állam pénzén fentartott hivatalos lapból tudott meg a magyar közönség.

Ezen a réven került szóba az osztrákok új vasut-generálisa a magyar parlamentben, és Vadnai szerkesztőnek el kellett végezni a vezeklést oly elkövetett bűnért, a minek nem ő volt az értelmi szerzője, csupán a végrehajtója. Sem többet, sem kevesebbet nem akart a mi atyáskodó kormányunk, mint észrevétlenül becsempészni a magyar hivatalos lapba az osztrák kinevezéseket és viszont, mignem majd elérkezik az a boldog idő, hogy nem lesz szükség két hivatalos közlönyre, megteszi majd ezt a K. K. hivatalos Amsblatt. Hála az ellenzék éberségének, mindjárt az első kísérletnél rajta vesztettek a Bécs szolgálatában álló augurok.

Magában a tényben, hogy Guttenberg Emil lovag altábornagyot oda át vasuti miniszterré kineveztek, nem volna semmi különös. Ha jó a német sógoroknak, hát nekünk sem fáj miatta a fejünk. Azonban

az a körülmény, hogy a Lajthán-túli kormány parlamenten kívüli jellegét egy miniszteriumnak katonai hivatallá történt minősítésével betetőzik, bennünket, a kik az Ausztriával való kénytelen-kelletlen házas-ság következményeit érezzük, föl szólalásra kész, különösen éppen most, mikor a közgazdasági kiegyezés megújítása van tárgyalás alatt s proximus ardet Ucalegon.

Nincs benne semmi örvendetes, hogy a magyar kormány nem azzal a célzattal fogott a közgazdasági tárgyalásokba, hogy azokban minden körülmények közt Magyarország érdekeit képviseli, sőt hogy oda vágja az osztrákoknak a mi ultimatumunkat: az önálló vámterületet. Dehogy. Sőt ellenkezőleg; mert a magyar kormányt nevezett bécsi kirendeltség egyenesen a vám- és kereskedelmi szövetség megújításának programjával lép föl, nem lehet rá nézve közönyös, legalább nem volna szabad, ha valóban magyar kormány és nem osztrák detachement volna, hogy milyen módon biztosítsa a szövetség megtartását, persze ha ez a szövetség magán viselné az őszinteség jellegét és nem lenne tulajdonképp alárendeltségi viszony.

Legkevésbé lehet közönyös a kiegyezés híveire, hogy mikor kiegyezést létesít a magyar parlament többsége az osztrák törvényhozással, nagy kérdés a jelen esetben, vajjon ennek az egyességnek a megállapodásait kötelezőknek fogják-e magukra

nézve azok a parlamenten és a parlamenti felelősségen kívül álló kivezényelt szakminiszterek ismerni, a kikről azt mondják és a kik azt mondják magukról, hogy ők egyszerűen a legmagasabb rangosztályban levő hivatalnokok.

A mi különösen az új osztrák vasuti miniszterium első miniszterét illeti, szinte el lehet képzelni előre, milyen kommandót várhatnak tőle s mily souverain magatartással fogja visszautasítani azokat a civilis „schmaru“ igényeket, melyeket a vámszövetség értelmében magyar részről támasztanak.

Hiszen nem vasuti miniszterium az, a melynek élére egy altábornagyot állítanak, hanem katonai vasuti hivatal, a hol minden valószínűség szerint nem is a kereskedelmi és forgalmi tekintetek lesznek az irányadók, csupán a mozgósítási szempontok, a hadsereg-szállítási próbák, a legújabb és legköltségesebb hadijáték a sineken és vasuti kocsikban.

Aztán ki tudja, az osztrák példának szokott utánzása mellett nem az-e a terv itt nálunk is, hogy elválasztják a kereskedelmi ügyektől a vasutakat és hogy csinálnak itt is külön vasuti miniszteriumot, egy tábornokkal az élén, a kinek bizonyosan az a hivatása, hogy kaszárnya-figyelemre és természetesen kaszárnya-észjárásra is nevelje a vasutiakat, a minek az az értelme, hogy megtanulják, miképp a vasutak

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Karcsi és Pista.

Pillanatfelvétel.

A Karcsi meg a Pista gyerek idei karácsonyi bizonyítványa fényesen bevágott. Illó dolog tehát tőlünk, mint afféle jól nevelt tisztességtudó szülőktől, hogy ugyanolyan remunerationban részesítsük őket szorgos és kitartó munkásságukért, amely eljárásunk egy helybeli jeles pedagógus szerint nem is annyira elismerés a multért, mint buzdító serkentés a jövőre. Mivelhogy pedig ezek a mi nebulóink egészen mai gyerekek, bizony fejtevést okozott a megjutalmazás mikéntje. Ezeket a századvégi urfiakat sem millenniummal, sem ezüst forintossal, sem új bekecsesl, se meglepni, se megörvendezteni már nem lehet, mert az ő fantáziájuk messze tulszárnyalja eme ó-divatu intézményeket s gondolom, hogy követeléseik sem igen maradoznak el mögötte.

Megvallom, nekem nem is voltak idevágó talpraesett ötleteim, mert az én időmben precedens esetekben egy lázsiás tallér volt a vágyakozások netovábbja, de annál változatosabb programmal állott elő a feleségem — hiába az asszonyész csak leleményesebb — majd családi ünnepélyességet vagy csopor-

tos lefénnyképeztetést, majd meg két derék ponny lovacska beszerzését ajánlotta nagy hévvel és ezerféle argumentációval. De mert a szalont nem lehetett hamarosan istállónak atalakitani, máshol pedig nem szoríthatunk vón a lovacskáknak helyet, dugába dőlt eme életre való terv, mire ő egy olaszországi utazást vélt legegyszerűbbnek, nyilván gondos előrelátásból, nehogy a szegény gyerekek csak a majdani nászutjuk alkalmával ismerjék és gyűlöljék meg ezt az örökké derűs egü darab földet, melynek egykori bűvös romantikája a sok használattól bizony már egy kissé elkopott.

Karcsi meg Pista, kik illendőképen részt vettek a tanácskozásunkban, csodálatos mód ezt a tervet azonnal elejtették. Pedig a Karcsi ősz óta már skandál s így feltehető volt róla, hogy megnyilatkozik benne a poezis, illetve a vágyakozás a Romeo és Juliák házájába. Ellenkezőleg ő is, Pista is — ha már utról van szó — Transvaalba kívánczoltak inkább, ahova a kalandos Jamison doktor minapában vakmerően betört és unisono unalmasnak deklarálták Olaszországot, hova nem érdemes menni, mert oda nem lehet vakmerően betörni, azonfelül, hogy ennek a csizmalaku litty-lötty országnak egész élő faunája a márk-téri szelidített galambjaiból és a két kőből faragott oroszlánjából áll. Már pedig ők ki sem mozdulnak innét Pécsről, ha nem rohanhatnak egyenest valami veszedelembe s

ha már Transvaalba nem megyünk s mert utról van szó, megelégszenek egy pár szlux-indussal is, de nem ám olyanokkal, kikbe már beletűtött a civilizáció és kiket kicifrázva ájrópaianan cilinderekben, frakkban mutogatnak 20 fillér belépti díj mellett a pesti állatkertben, hanem festett ábrázatu, tetovált testű indigenákkal, kikre ott a hazájukban, a sürtü erdő közepett lehet leskelődni és mérgezett nyilakkal lövöldözni.

— Az egész iskolát le lehetne ezzel az egy eleménnyel fegyverezni — bizonyitgatta a Pista és kéjesen villogtak szemei.

A feleségem borzongva hallgatta a két csöpp embervadász harcias kitöréseit, csaknem ájuldozott az eleibe festett veszedelemtől, mint gyengéd anya azonban igazat adott nekik és így az olaszországi ut regényesség és érdekesség híján töröltetett.

Transvaal pedig, sajna, a szünetidő rövidsége miatt szintén lemaradt a programról. A gyerekek belátták, hogy néha a legjobb és legszófogadóbb szülők is képtelenek a szerény kívánságoknak megfelelni, mert vannak akadályok, melyek ellen adás harcot ví a szülői gyöngédség és szeretet.

A két jeles gyerek hitt emez akadályokban, hogy tényleg léteznek, sőt mi több, volt bennük irántunk annyi szelid jóakarattal, hogy az előttük kitért térképből helyesen fel tudták fogni a térbeli nagy distanciát a tiz napi

legfőbb, talán egyetlen rendeltetése háboru esetén a gyors mozgósítás.

Azok az arany-galléros vasuti miniszterek azonban aligha fogják egykönnyen megérteni, hogy ezen kívül még a termények és ipari készítmények gyors mozgósítása is bir valamelyes fontossággal az országra nézve, a mint hogy a Rájk-Krix és a honvédelmi miniszterek rendszerint meg nem értik, hogy a katonai szükségleteken túl még valami más szükségletei is vannak az országnak.

Mint hogy tehát a paritás ekként meg volna innen is, túl is a Lajthán, talán felesleges is lenne, hogy a snájdig Fehérvári báró mellé még egy vasuti generálist is akasszanak a nyakunkba. Ezt is szívesen oda adnók, csak vinnék el tőlünk az osztrákok — lengyel miniszternek.

H i r e k.

Pécs, 1896. január hó 23

Nincs többé titkos szerelem.

— A csodafotograf a gyakorlatban. —

Tegnap este a helyőrségi táncestélyen a Vigadó díszes tánctermének egyik sarkában egy ábrándozó fiatal embert leptem meg, a mint így suttogott maga elé:

— Óh, csak tudnám, szeret-e? . . . Óh, ha beleláthatnék a szivecskéjébe!

Az ábrándozó fiatal embernek a vállára ütöttem és így szóltam hozzá atyai hangon:

— Miért epeesti magát, fiatal ember? Hiszen, megvan már a csodafotograf s ha gyakorlatba fogják hozni, ön is lefotografálhatja annak a kis leánynak a szivecskéjét s megtudja, szereti-e?!

Az ábrándozó fiatal ember a nyakamba ugrott erre az atyai biztatásra és elkezdte nekem magyarázni, hogy csakugyan nincs többé titkos szerelem.

A titkos szerelem ezennel megszűnt, — mert Röntgen tanár készülékével pompásan

szabadságidőhöz képest és így nem is zaklattak bennünket tovább miatta.

De mert tudták, hogy a jutalmaztatás elkerülhetlen, hát nap-nap után újabb tervekkel léptek elő. Tudja Isten, honnét szedtek össze annyi ötletet. Belőlem bottal sem lehetne egy év alatt annyit kiverni. Az igaz, hogy naphosszant ültek összebujva, tanácskozva, sőt még az ételt is csak futtában hányták magukba, nem is szólván arról, hogy éjjelen át álm nélkül hanykolódtak ágyukban.

Nem tudtak semmikép megegyezni. Amit Pista jónak talált, azt Karcsi gáncsolta és így gyakran hajba is kaptak. Két ízben olyan boxolás és gyomrozás volt közöttük, hogy csak nagy nehezen tudtuk szétválasztani. Már akkor Karcsinak olyan formára dagadt fel az orra, mint egy jókora krumpli, míg Pista szemei a szivárvány színeiben pompáztak. S ez mind a kellemetes megjutalmazás végett. Hol az egyik siratta a fényes bizonyítványát, hol a másik, már t. i. amint aki hamarabb beadta a derekát.

Kéz gyönyör volt nézni az állapotokat.

A hányvetés közepett pedig lepergett az idő és alig maradt már a szünetből egy csipetnyi az élvezetre. Sem oroszánvádaszatra, sem a transvaali háborúra, de még csak Pellérdre sem tellett volna belőle. Félő volt, hogy el is marad a jutalom, illetve a buszító serkentés a jövőre mindenképen és ez a két derék ur a sok szép közt csak mégis a földre csúcsúl.

De hát csak nem maradtak hoppon. Van a gyermekeknek védangyaluk, az nem

meg lehet látni, hogy melyik leány, melyik férfi iránt táplál szívében szerelmet.

A készülék egy elegáns frakk zsebében könnyen elhelyezhető s így ha valamelyik fiatal ur bájos kisasszonyának szívét érzelmeit akarja kipuhatolni, — nincs szüksége a heves ostromra, vagy a hosszadalmas szerelmi vallomásra, vagy a szemek égő, vagy hideg sugarának vizsgálására. Nem szükséges tudnia, hogy keze érintésére összeresszent-e a leányka vagy nem. Elpirult-e vagy nem? Erre többé nincs semmi szükség.

A bálból tehát nem a kétségbe ejtő gyötrődés kíséri haza a szerelmes ifjakat — hanem a biztos tudás.

Nem kérdi már eszentul a fiatal ember a leánykától:

— Szeretsz?

Nem, hanem így szól:

— Röntgen készülékem azt mutatja, hogy szíved kamarájának kényelmes karoszekéjében az én képem ül.

Erre a nagysága hasonló őszinteséggel előveszi Röntgen készülékét és így szól:

— A te szívedben annyi hölgyet látok, mintha valamely estélyen volnék. Töröld ki onnan azt a sok asszonynevet s akkor felelek.

Az ábrándozó fiatal ember e szavakra a faképnél hagyott s csak szünóra alatt talákozott vele újra, a mikor egymás után kebelezte be a krigli söröket — egyedül, a hájátlan!

Iksz.

Naptrend 1896. január 24-én.

Naptár: péntek, jan. 24. — Róm. kath.: Timót — Prot.: Timót. — Görög-kel.: (1896. jan. 12.) Tacian. — Zeidó: Schebat 9. — Nap két 7 óra 37 perckor. — Nyugszik 4 óra 48 perckor. — Hol: két 7 óra 55 perckor. — Nyugszik 4 óra 06 perckor. Időjárás: hőmérséklet 4 Celsius fok hideg; légyomás 757. — Kilátás: a központi meteorologiai intézet jelzése szerint változás nem várható.

— (A pécsi püspök állapota.) Megyes püspökünk állapota a mai nap sem nyugtított semmi reményt a jobbúlásra nézve. Állandóan eszméletén kívül van, környezetét nem ismeri fel és sokszor igen nyugtalan,

engedi megrövidíteni őket. Az ész, ez a fényes gyerekész! Ezt hajtogatom én mindig. Biz nem ér mellette a mienk egy hajító fát sem. A gyerekészben ott van a divináció, a logika, meg az ezer jó gondolat. Olyan akár a hegyi patak, melyből mindig friss víz fakad. Hallják csak.

Az utolsó délután — az előadást megelőző napokon — bekopog hozzánk szép egyetértésben, fényesre kifésülve, boldog mosolyal a két testvér.

Mindkettő csupa szeretet, csupa alázatosság, csupa gyengédség.

Hogy mi kerül most ki ebből? Hamarosan ki azzal a mondókéval.

A Karcsi a Pistát tuszkolta, az meg emezt nógatja. Beszélj hát. Nem, te! Végre a Pista dadogja ki nehezen, csak úgy nyeldeste a szavakat, hogy eljöttek a jutalomért! Vigyük el őket oszonázni a pedig nem is az emberevők közé, csak ide le az Orosz cukrászhoz!

Aki azt hiszi, hogy a fiuk harcias kedve megcsappant és ők öreg dédanyák módjára leültek kávézni, az igen téved. Ők úgy viselkedtek ott is, mint hősök. Elszántan, halálfélelem nélkül rontottak neki a feltorlódtortáknak és krémeknek, elpusztítottak vagy tizenhat indián fánkot, megküzdöttek derekasan a nagy halom ennivalóval és iragnak való ellenség, akarom mondani, eleesség sem maradt a tér színén. Elpusztították az utolsó morzsáig valamennyit. Szóval megdolgoztak a jutalomért férfian.

bár erejét a kiállott szenvedések már egészen megbénították. A pécsi székes káptalan tagjai ma testületileg jelentek meg a püspöki palotában a beteg látogatására.

— (Tiszti estély.) A pécsi helyőrség tisztikara tegnap este tartotta első tiszti estélyét a farsangban. És mindjárt hozzátehetjük, hogy ez az estély kitűnően sikerült. Annyi szép lányt és fiatal asszonyt nem látott még a Vigadó táncterme, mint az este; de nem is volt olyan fényes, szemkápráztató mint most, mikor a csillogó uniformisok belevgyültek a suhogó bálruhák tömkelegébe. Az estélyt a katonazenekar hangversenye vezette be, mely Christof karmester vezénylete alatt igen szépen sikerült. Maga a mulatság igen fesztelen és kedélyes volt, s a sikerben az oroszánrész a rendezőség vezetőit, Rudolf és Brenner századosokat, Hentzel és Vázsonyi hadnagyokat illetti meg. Ott voltak: dr. Áronffy Rókusné, Bittóné, ifj. Brázayné, Christofné, Doroch Pálné, dr. Grünhut Ignácné, Hartenstein alvezredesné, dr. Kaufer Jenőné, Kühlburger Miklósé, Kötösné századosné, Koszér Jánosné, Lősch századosné, Molnárné, Mihálcics századosné, Mildner Józsefné, Matisz főhadnagyné, Ótocska Gézané, Pfefferné, Rabéciné, dr. Schwartz Frigyesné, Schmidtlerné; Salamonné, Schapringer Gusztávné, Telmann ezredesné, Tircka Károlyné, Ullmann Károlyné, Meidinger Gusztávné és Ziegler századosné urhölgyek; továbbá Baumgartner Karolin (Bécs), Bandé nővérek, Brodszky Marietta, Cserny Stefánia, Cserny Helén (Bécs), Cakó Mariska, Driesz nővérek (Pécsvárad), Eötvös Ilonka, Fölker Ottilia, Jesszenszky Aranka, Hegedüs nővérek, Hoffmann Ella, Gilming Paula, Jasek nővérek, Hoffner Viki, Hoser Vilma, Henfner Ilka, Krasznay Aranka, Kalmár Piroska, Kocsis Ilka (Sárbogárd), Feilhauer Stefánia, Naschitz Gizella, Reberics Gizella, Thaly Olga, Stern Mariska, Schwarz Vilma, Sidlauer Irén (Baranya-Sellye), Schwarz Frida, Matik Mariska, Schnekkenberger Julia, Obetko Gizella, Sóstó nővérek, Váry Piroska, Weidinger Etelka, Mazaly Paula, Pfeffer Ilonka, Kovácsics Irén, Löwy Anna, Mussong Jozefin, Németh Margit, Kaltnecker Mariska és Verner Elza. A négyeseket mintegy 60 pár táncolta s a sikerült és fényes mulatság reggelig tartott.

— (A ciszterciek névtára.) Ma jelent meg „A zirci, pilisi, szántói és szentgotthárdi egyesült apátiságokba keblezett ciszterci kiváltságos szent rend személyzetének névtára az 1896. évre.” A névtárból a következőket ismertetjük: a rend főnöke Vajda Ödön Pál, a ki Kaposvárott (Somogy megyében) született 1834. jan. 29-én s a rend főnökévé 1891. május 15-én lett. A rendi kormánytanács tagjai közt helyet foglalnak: állásánál fogva Incédy Dénes, pécsi házfőnök és Légár Hugó választás útján, a pécsi rendház részéről. A pécsi rendház Incédy Dénes házfőnök s főgimnáziumi igazgató vezetése alatt áll, tagjai a következők: Gyilkos Péter, Szegedy Fülöp, Nemes Tivadar, Barbarics Róbert, Zalai Mihály, dr. Ágh Timót, Légár Hugó, Prácsér Albert, dr. Mócs Szaniszló, Buzássy Ábel, Magdics Gáspár, Bitter Illés és Csokonay Zeigmond. A zirci konvent tagjainak száma 15 belső tag és 5 külső tag; a rendi főgimnáziumi hittanárokat képező bizottság dr. Szalay Alfréd elnöklete alatt 4 rendes és 2 póttagból áll. A szentgotthárdi konvent 7, az egri konvent 15 tagot számlál; a székesfehérvári rendház tagjainak száma 15, a bajai rendházé 14, a budapesti rendházé pedig 5. A rend által ellátott lelkeszségek a veszprémi egyházmegye, a székesfehérvári és szombathelyi egyházmegye kerületében fekszenek. A rend növendékei közt van: a budapesti hittudományi intézetben 10 elsőéves, 2 másodikéves, 3 harmadéves és 2 negyedéves növendék;

az innsbrucki egyetemen 1 harmadéves és 1 elsőéves; az egri főgimnáziumban 4 hetedosztályos és 1 nyolcadosztályos növendék; az ujoncnövendékek száma pedig 12. A rend összes személyzetének létszáma 139; ebből áldozár 101, aranyvisés áldozár 2, királyi kitüntetésben részesült 3, köztük Incédy Dénes, pécsi házfőnök, ki a Ferenc József rend lovagja; érdemesült rendtag 2; a gimnáziumi tanügy terén működik 58; lelképásztorkodik 15; hittudor 7, kánonjogtudor 1, bölcsellettudor 12. A rend vezetése alatt áll a budapesti hittudományi intézetén kívül 4 főgimnázium, összesen 1407 tanulóval, köztük a pécsi főgimnázium, melynek most 416, tehát a legtöbb tanulója van és 15 plébánia 27.816 katolikus hívővel. A rend tagjai között baranyamegyei születésű van 7, köztük pécsi születésű Gebauer Izor József, hercegfalvai lelkész, Mezey Miksa Konrád, nyugalmazott rendtag Szentgotthárdon, dr. Greksa Kázmér István, főgimn. tanár Egerben és Liebhart Gyula József, ujoncnövendék Zircen; somogymegyei születésű 8, tolnamegyei 4 és zalamegyei 11 rendtag. A rendnek 1803. december 9-dike — mint a zirci apátságának a reichenau apátságtól való függetlenítése — óta meghalt 4 apátja és 129 tagja.

— **(A bicikli-klub)** tegnap este tartotta alakuló közgyűlését a „Vadember”-ben. Az alakuló közgyűlés, melyen Kiss József főreáliskolai tanár, elnököt, az egyet. tisztikarát a következőképp alakította meg: elnök lett Zsolnay Vilmos, alelnök Kiss József, igazgató Egerszeghy Kálmán, titkár ifj. Bedő Imre, pénztáros Stein Oszkár, ellenőr Krausz Ede és Kiss Ernő menetparancsnok. Választmányi tagokul megválasztották Bolgár Tivadart, dr. Krasznay Miklóst, dr. Wallerstein Bódogot, Koharits N. Jánost és Sikorszky Tádét. A klub esetleges ügyészi teendői elvégzésére dr. Krasznay Miklóst, a klub orvosaiul pedig dr. Bokor Emilt, és dr. Wallerstein Bódogot kérték fel. Az új egyesület klubhelyiségét a „Vadember”-ben rendezte be, kaszinói jelleggel és tervezik egy állandó, a modern igényeknek megfelelő versenypálya létesítését is, a mely célra már tekintélyes összeg áll a klub rendelkezésére.

— **(Hitközségi tisztujítás.)** A szegvárdi izraelita hitközség tegnap tartotta tisztújító közgyűlését, mely alkalommal megválasztották: elnöké Leopold Sándor, alelnöké dr. Pirnitzer Béla, pénztárossá Salamon Ármin, ellenőrré Steiner Lipót. Előjárósági tagok lettek dr. Pataki Gyula, Kron Sámuel, Wolf Henrik és Salamon Lipót. A közgyűlés végül elhatározta, hogy a hitközség Szegvárd egyik legszebb helyén a Garay-sétány mellett díszes templomot építtet.

— **(Átvonulási illetékek.)** A m. kir. honvédelmi miniszter körrendeletet bocsájtott ki, melyben megszabta a közös hadsereg és honvédség csapatainak átvonulása alkalmával a szállást adóknak járó étkezési illetékeket. Az árszabás lekisebb az erdélyi részeken, hol tizenöt és fél krajcár naponként az étkezési illeték s legnagyobb a dunántúli vidéken, a hová Pécs és Baranyamegye is tartoznak, a mennyiben itt naponként huszonkét krajcár az átvonulási illeték.

— **(Eljegyzés.)** Krticzka Vince simongáti uradalmi erdőmester szép és kedves leányát Irmát, eljegyezte Scheurer Károly nagy-átádi kir. járásbírósi aljegyző.

— **(Késelő napszamosok.)** Ma reggel az Árpád utca külső részén, az árva ház-felé vezető úton valóságos párviadal folyt le két napszamos között. Slovák Emil és Untergucs Jánosnak hívják a két párbajozó napszamosot, a kik úgy látszik, a reggelire bevett palinkától feltűzesedve, veszték össze egymással. Először csak szóval traktálták

egymást; majd birokra mentek és egymás öklét igyekeztek minél jobban a másik orra alá igazítani. Mikor aztán kifogytak a kézbeli ügyességéből, előrántott mindegyik egy-egy biciklit és azzal rohantak egymásra. Hosszas és hiábavaló levegőbeni szurkálás után Untergucs Slovák Emilnek a jobb karjába emez pedig Untergucsnak a bal vállába szurt. A vér láttára egyszerre lecsendesedtek és szétváltak s mindkettő azzal a fenyegetéssel ment a városba befelé, hogy feljeleníti a másikat a rendőrségnél és látteleletet irat az orvossal, hogy eztán perbe fogja a késelő cimborát. Azonban a fenyegetésnél maradt az egyik is, meg a másik is; mert mindkettő érezte, hogy egyképen hibásak s mindketten bekerülnének a kóterba. E helyett hát szépen hallgattak az esetről s haza menvén a lakásaikra, hidegvizes ruhával borogatták be a sebüket, hogy minél hamarabb begyógyuljanak azok.

— **(Kié hát az ötven forint?)** Tudvalevőleg a régi katonáknak 2 egylete van városunkban. Az egyiket „Baranyai hadas-tyán”, a másikat „Pécsi veterán” egyletnek hívják hivatalosan. Ez mind rendjéu volna, ha Frigyes főherceg nem küldött volna 50 frtot, persze német címmel, a mely hangzott a következőleg: „Baranyaer Veteranen Verein.” Minthogy a másik egyesületet Germania ékes nyelvén „Krieger Verein”-nek hívják, a posta annak az egyesületnek kézbesítette a küldeményt, a melyet magyarul és németül is Veteránoknak hívnak. A Krieger-ek nem hagyván annyiban a dolgot, irtak a főherceg udvarmesteri hivatalának, onnét az a válasz érkezett, hogy az 50 forint a Krieger-eké, minthogy már a veteránok régebben kaptak 50 frtot. Eddig a história, a mint ezt nem régiben meg is irtuk. Ma fölkereste szerkesztőségünket Donner József, a veteránok elnöke, és annak a kijelentésére kért föl bennünket, hogy mivel ő úgy az első, mint a második ötven forintot nyugtázta, sőt meg is köszönte és az első ötvenest mint alapítói tagdíjat, a másodikat mint a betegpénztárra tett adományt el is könyveltette: következőleg csak akkor fogja az ötven forintot a másik társaságnak átszolgáltatni, ha a főherceg udvarmestere neki jelenti ki, hogy ez az 50 frt nem az övék, hanem a Krieger-eké. Mi megtettük, a mit Donner ur kívánt, a többi nem a mi dolgunk.

— **(Fertőtlenítő állomás)** A m. kir. államvasutak igazgatósága a pécsi vasuti állomást fertőtlenítő állomásul kijelentette.

— **(Jó és rossz hírek.)** Állattenyésztőinkre még mindig válságos idők járnak. Nap-nap után kapjuk ugyan a jó híreket, hogy az állatbetegségek itt is, ott is megszűntek; de kaptunk rosszakat is, mert máshol meg újabb betegségek lépnek fel. Ma is a város rendőrkapitányságához egyformán érkeztek ily jó és rossz hírek; azok járványok megszüntéről, ezek járványok felléptéről beszélnek. Mert míg Szent Dienes, Somogy, Görcsöny községekből és Magyar-Bóly területébe tartozó Idamajor pusztáról a sertésvész felléptét jelentik, ezzel szemben csak Árpádról adják hírül a járvány megszűnését. No hanem hat ezzel szemben, a rossz hír ellensúlyozásául, egyéb jó hirt is írhatunk, a mennyiben a baranyavári járáshoz tartozó Ilocska-pusztán, Nagyarsány és Bezedek községekben, valamint a mohácsi járáshoz tartozó klágyai pusztán a száj- és körömfájás van szűnőfélben.

— **(Üngyilkosság.)** A tizenkilencedik század végén, mikor az üngyilkosok igen nagy százalékát a — sikkasztók tessik ki, a csalódott vagy viszonzatlan szerelem csak ritkán adja művelt ember kezébe a halálhozó fegyvert, s a szerelem áldozatává csak ábrándos mesterlegényeket és parasztleányokat avat fel. Ez alóla soraszabály

alól kivételt képezett egy a mai napok üngyilkosai között; Áts Endre, hírlapíró, a ki régebben Pécsen lakott a jelenleg pedig Budapesten állt egy olcsó fűzetes irodalmi vállalat élén. Áts Endrét a szerelem kergette a halálba: viszonzatlanul szerette a sógornőjét s ez adta később a fegyvert, melylyel mellbe lötte magát. A golyó azonban nem találta halálosan, nem vetett véget mindjárt az életének. Az üngyilkos hírlapíró napokig szenvedett óriási kínokat, míg végre tegnap a könyörtül halál megváltotta nagy szenvedéseitől. A szerelem halottját egész csendben temetik ma el; s azzán elfeledik és újra jön az üngyilkosságok egész sorosata, melyben az uralkodó eszmárányt továbbra is a — sikkasztók fogják képviselni s a szerelem áldozatai csak az ábrándos mesterlegények és parasztleányok lesznek.

— **(Ritka vármegye.)** Somogy vármegye az a ritka vármegye, melynek területén állami végrehajtás a múlt évben sehol sem alkalmaztatott, a mint kitűnik es Mathis Ferenc, kaposvári pénzügyigazgatónak a megye közigazgatási bizottsághoz most beterjesztett jelentésének következő adataiból: Hátralék 1894. évben az utólagos eldírassal együtt 59.878 frt 36 kr.; 1895. évi előírás az utólagos szaporulatokkal együtt 1.966.587 frt 65 kr.; összes tartozás 2.026.306 frt 1 kr.; 1895. évben leiratott 146.834 frt 69 kr.; marad megállapított tartozás 1.879.470 frt 32 kr., 1895. évben befizettetett 1.882.754 frt 37 kr., hátralék semmi, túlfizetés 3284 frt 5 kr. Államilag végrehajtás sehol sem alkalmaztatott. A törlések legnagyobb része a filoxera és elemi károk folytán történt leírásból származott.

— **(Tolvaj szolgálo.)** Masitner Laura csak tegnapelőtt jött be Barcaról Pécsre, hogy itt szolgálatot keressen. A ruhaneműit egy szállásadó asszonynál helyezte el megőrzésre, ő maga pedig szolgálat után látott. Talált is helyet, de mikor visszatért, nem találta a ruháit. Gyanuja Barics Ágnes leánysóra irányult, a kit fel is jelentett ma a rendőrségnél, hogy ellopta a ruháit s köztűtök egy estét gyűrt is, az egészet mintegy nyole forint értékben. A feljelentés folytán a rendőrség Barics Ágneset nyomban előkerítette és kihallgatván, az be is ismerte a lopást s a lopott tárgyakat előadta. Masitner Laura e szerint ismét a ruháihoz jutott, a tolvaj szolgálo pedig a bíróság elé került.

— **(Megdicserő tanító.)** Múlt év december havában közöltük, hogy a tolnamegyei tanfelügyelő Bonyhád, Tevel és Kis-Székely iskoláiban a magyar nyelv tanítását elégtelennek találván, az illető tanítókat megdorgálta. Most erre vonatkozólag a kis-székelyi tanítótól helyreigazító levelet kaptunk s úgy hisszük, teljesebb elégtelennel a sértett tanító urnak nem szolgálhatunk, mint ha levélét szósszerint közlésesszük, tudósítónk nevét azonban elárulni s ezzel őt a tanító ur által kilátásba helyezett megtorlás kellemetlenségeinek kitenni, ellenkesik minden hírlapírói törvénnyel és bevett szokással. A levél szövege a következő: „Tekintetes Szerkesztő Ur! Az 1895-dik évi 51-dik számú Pécsi Figyelőben (heti kiadás) megjelent az apró hirdetések, vagy vegyesek között, A magyarosodó Tolna című hirdetemény. A mely személyemet igen sérti. tudni illik hogy a Tiktetes K. tanfelügyelő ur a kör utjában körüljárt, hogy Bonyhád, Tevel és Kis-Székely igen hátra vannak a magyarosodásban és a tanfelügyelő dorgálásában részesített, igen éppen ellenkesőt: les nálunk nincsenek is németek 2 szor a királyi tanfelügyelő igen is meg volt elégedve az eredményvel, még az felelte reá a királyi tanfelügyelő a midőn plebánosom kérdeste az eredményről, csak mindenüt így volna; Kérem ezen hirdetést tessék vissza venni

mert ez nem engem illet hanem a Szam szédos községet Nagy Székelyt a hol igen is a legnagyobb dorgálásban részesítette az első tanítótól az utolsó ig. Tehát tessék kijavítani nem kis Székely hanem Nagy Székely. ezért én szavatolok. Különbem kérem sziveskedjék velem tudatni, hogy honnét tetszet venni ezen álitását nagyon szeretném azt meg torolni Kéréssem ismétlen maradtam a tekintetes szerekesztő Urnak Kis Székely 896 20/I. Alázatos szolgálaim Suarda István k. tanító. A dicséretet osztogató tanfelügyelő mentiségére legyen mondva, hogy ő nem a tanító urat, hanem a gyerekeket examinálta.

— **(Rendőr-temetés.)** Ma délután temették el a budavárosi közsirkertben Müller Károly, rendőr-szerekesztőt, a kit tegnapelőtt váltott meg a halál hosszas szenvedéseitől. A derék és mindenkor lelkiismeretes ember temetése egyszerű és mégis megható volt. Koporsója után haladtak pályatársai gyászszalaggal karjukon s nem egynek köny csillogott a szemében. A temetésen jelen voltak a rendőrbiztosok és az elhunyt föllebvalói is, ezzel róva le kegyeletes elismerésüket a lelkiismeretes és derék ember iránt, ki sok fáradsággal járó pályáján tizenkét év óta állott a városi rendőrség kötelékében s ez idő alatt mindenkor a becsületes munka és megbízhatóság embere volt. Az elhunyt rendőr özvegyet és két kis árvát hagyott maga után.

— **(Hírlapírók szövetsége.)** Mult év december havában összegyűlekeztek a fővárosban a vidéki hírlapírók képviselői (abból az alkalomból, hogy Dániel miniszter meghívta őket a készülő kiállítás megtekintésére) és megbeszélték az ő lappangó, húzódó házi ügyüket, a vidéki hírlapírók országos szövetségének kérdését. Nagy vita folyt le ekkor, mely teljes eredménnyel nem is végződött, mert kétféle felfogás magasodott ki a tárgyalásból, egyik kizárólagosan a vidékiekből óhajtott a szövetséget létesíteni s nyugdíj- és segélyalappal összekötni, a másik pedig a fővárosi hírlapírókkal egyetemben. Végre is bizottságot küldtek ki mindkét felfogás híveiből, e bizottságba — nehogy a főváros majorizálja a vidéket — a fővárosból 9-et, a vidékiekből 13-at választottak be. Hogy a szövetség közeledik a megalakulás felé, azt bizonyítják a tények. A kiküldött bizottság f. hó 26-án egybegyűlt a fővárosban, hogy kidolgozza a vidéki hírlapírók szervezetének megalakítására a végleges tervezetet, melyet annak idején a plenum elé terjesztenek. Az értekezletre Fehér Dező jegyző a következő meghívót küldötte szét: „Mélyen tisztelt kartárs ur! Az elmúlt év december 8-án Budapesten tartott országos hírlapírói értekezlet határozatilag kimondotta, hogy szükségesnek tartja egy országos hírlapírói szövetség megalakítását. Ennek előkészítése céljából az értekezlet bizottságot küldött ki. Tisztelettel van szerencsém mélyen tisztelt kartárs urat, mint ezen bizottság tagját értesíteni, hogy e hó 26-án, vasárnap délelőtt 11 órakor Budapesten fogja a kiküldött bizottság értekezletét az „Otthon“ írók és hírlapírók körének helyiségében megtartani. Horváth Gyula, a „Magyar Hírlap“ szerkesztője és Hindy Árpád, a „Kolozsvár“ szerkesztője megbízásából tisztelettel kérem kartárs urat, hogy az ügy érdekében ezen értekezleten okvetlen megjelenni sziveskedjék.

— **(Társultóbal Sásdon.)** A sásdi önkéntes tiszoltó egyesület a saját pénztára javára február 1-én Sásdon a kaszinó termében sárkötő táncestélyt rendez. Belépti díj személyenként 50 kr. Felülfizetések a jótékony célra való tekintettel köszönettel fogadtatnak.

— **(Jegyzők tisztelgése a dombóvári új főbíróknál.)** Az Ó. és Uj-Dombóvár, Döbrököz, Szakcs, Nak, Lápafő, Várong, Kocsola, Gyula-Jovánca, Mucsi és Csibrák községekből ujonnan rendszeresített dombóvári járás jegyzői kara január hó 22. mutatta be magát a megválasztott főszolgabíró: Nagy István volt bonyhádi főszolgabírónak. — A jegyzők nevében Kiss Pál gyula-jováncai körjegyző üdvözölte a főszolgabírót. A főszolgabíró meleg szavakban mondott köszönetet és biztosította a jegyzői kart, hogy benne szigorú, — de igazságos főnökre találhatnak. Majd a „Koronában“ bankot következett, melyen többen az alispánt, Döry Józsefet, Nagy István főszolgabírót stb. stb. éltető tosztokat mondtak; míg a főszolgabíró a jegyzői karra emelte. — tartalmas és magvas beszéd kíséretében, — poharát.

— **(A tragika kis zsenije.)** A tragikának van egy édes és okos arany bábja, ki csak három tavaszt ért meg meg, de azért megtudja olvasni — a mama tanúsága szerint — hány darab cukor fér bele a cukor-szelencébe. Eppen ozsonnál ültek és a vendégek elragadtatva szedték át egymás karjából az okos kis babát, akinek zsenialitása különösen a számtani tudományokban nyilatkozik meg bámulatraméltóan. A mamának, akinek könnyű volt nagyra megnőni a taps-záporában, mely ugyszólván gyermekkorától hull reá — otthon minden dicsősége a kis arany-baba, aki már szintén aratja a tapsokat az édes kávé mellett. A mama megszerezte a vendégeinek azt a gyönyörűséget, hogy az okost a számtanitudományból levizsgáztatta az ozsonnál.

— No nézz ide, anyuka kicsim, hány darab cukrot teszek a kávédba? Számolgasd szépen össze.

Amint egyenkint beleeresztette a cukor darabokat az okos baba habos kávéjába, a Wlassics női egyetem e nagyreményű jövő tudósa, számolgatta:

— Ed, tettő, hálom . . .

De most jött a fogas nagy matematikai kérdés a mama ajkáról:

— Hát ha még ezt a két darab cukrot hozzáteszem, mennyi lesz, kicsikém?

A 3 éves matematikus rögtön megoldotta a kérdést:

— Attól nadon édesz lesz, anyutám.

Nyilvános előadások jegyzéke a pécsi kir. törvényszéknél.

Előadó Saághy Vince.

1. Engel Adolf és fiai — Grink Henrik d. e. 9 óra.
2. Köntös János — özv. Máté Istvánné és társai d. e. 9 és negyed óra.
3. Tell Sebestyén — Haberényi Pál d. e. 9 és félóra.
4. Flaisits József — Grosch Henrik d. e. 9 és háromnegyed óra.
5. Vidák József — Linc Ferenc d. e. 10 és félóra.
6. Kristóf Juliána — Cövek Imre és neje d. e. 10 és félóra.

Előadó: Dr. Dobi Imre.

1. Kungl Borbála férj. Müller Józsefné — Kungl György d. e. 10 óra.
2. Kron Mihály — Szabó Antal d. e. 10 és negyedóra.
3. Dr. Müller János — Vajda János d. e. 10 és félóra.
4. Kiss Samu — Dani János d. e. 10 és félóra.

Művészet, irodalom.

○ **Romeo és Julia.** A szerelmesek apothozisát tegnap este zsufolt karzat, tele diák-hely, szépen festő földszint és gyéren látogatott páholysorok előtt játszották el színészeink; s mindjárt hozzá is tehetjük, hogy igen jó és összevágó előadásban. Az egész darabot domináló két főszerep mellett kitűnő alakítást láttunk Follinusztól, a ki Mercutiót oly hűen és szépen, nagy természetességgel játszotta meg, különösen a haldoklási jelenetben, a mi minden megsokkolt kitérő játéka mellett meglepő volt; továbbá Országhtól, ki a bosszúszomjas Tibáldot és Ballától, a ki Párist igen hatásosan alakította. Persze aztán voltak olyanok is, kik mellékszerepeiket egészen elejtették; de ehhez már hozzá vagyunk szokva. R. Balogh Etel Juliát igen sok természetességgel és oly érzéssel játszotta meg, mely szinte elfogadhatóvá tette, hogy Julia — ő maga; különösen, mivel a szép és ártatlan Juliához illő kedves szinpadi alakja és természetes lebilincselő bája is megvan. Ő volt az est hőse, s kapott igen sok tapsot; az erkély jelenetben pedig nyílt színen is kihívták. Méltó partnere volt Mészáros, a kinek Romeójában megvolt a fiatalos hév, az ábrándos szerelem és a férfias erő, mely ezt a soha el nem vesző alakját a szerelemnek félistenné avatja fel. Környezetükből még Polgárt (Péter) és Bodroghinét kell megemlítenünk, mint a kik a darab vidám alakjait igen ügyesen adták. (→)

○ **Verne Gyula összes munkáinak** egyedül jogosított képes kiadásából a Franklin-Társulat kiadásában. A Jangada (800 mérföld az Amazon folyamon) a most megjelent 37–30-ik füzetekkel be van fejezve. A genialis francia író az Amazon-folyam vidékén tett utazással, viszontagsággal, érdekesítő kalandokkal az ősvilág életét mutatja be, együtt adván a szórakoztatót a tanulságos ismeretekkel. A munkát az eredeti francia kiadás képei érdekessé teszik. A fordítás Visi Imre tollából való, ki magyarosan, az eredeti könnyű elbeszélő modorának megfelelően ültette át az érdekes munkát. Verne műveinek e füzetes kiadása lehetővé teszi, hogy minél többen megszerezhessék azokat. Egy füzet ára 20 kr, s mindenik gazdagon van illusztrálva és szépen kiállítva. Diszes bekötési tábla hozzá 40 kr.

○ **A cégér.** Balassa Ármin szegedi ügyvéd ily című népszinműve lesz egyik legközelebbi ujdonsága a pécsi nemzeti színháznak. A darab Hód-Mező Vásárhelyen játszik. Özvegy Majorné kocsmárosnának Panni nevű szép leánya szerelmes Tandari Mihályba, a legderekabb legénybe, a ki viszont szereti Pannit. Boldogságuknak útjában azonban az áll, hogy a leánynak rossz a hite. Ennek ugyan nincsen semmi alapja és a rossz hír csak abban találja indokát, hogy Panni kocsmárosnának „cégéres“ asszonyának a leánya. Innen a népszinmű neve: „A cégér“. Természetes, hogy a rosszat elhiszi az egész falu, kivéven az öreg Jónás zsidó, aki tudja a leány tisztaságát. A leány megtetszik Csontó Bálint öreg parasztagdának és Vékony Jancsinak, egy léha legénynek, kik mind a ketten szeretnék Pannit szeretőül — a rossz hír tervüket igazolja — megnyerni. Miután azonban ez nem sikerül, összeköttetésbe lépnek Simond Sára kuruzsló

asszonyval, aki mindenféle hókusz pókusokat csinál nekik jó pénzért, természetesen haszontalanul, sőt Csöntő, hogy Tandari Mihálytól, a vélt vetélytárostól szabaduljon, nem árt a leányról mindenféle megbecsteleltő álhireket terjeszteni. A dologba beleavatkozik Mihály bátyja, Pál, a ki e familia becsületét akarja megóvni a cégérestől. Mihály előbb hisz a leányban, később, mikor a Csöntő által tervszerűleg előidézett körülmények a leány bűnössége mellett szólnak, bizalma megrendül és Pannit otthagyja. A legnagyobb veszélyben kiderül a leány ártatlansága és Mihály elveszi Pannit. E történettel párhuzamosan láthat Tandari Pál és Csöntő Lidi szerelmi históriája, kiknek házasságát az öreg Csöntő — éppen Panni miatt — ellenzi, később természetesen itt is beáll a boldog vég. Ez a darab meséje, melyhez a dalokat és zenét a szerző Dankó Pistával, a híres szegedi cigányprimással együtt komponálta. A darabot most adták Aradon s nagy sikert ért el. Hogy nálunk milyen lesz a sikere: vederemo!

Tanügy.

(Segélyezett tanítók. Troll Ferenc trebinjei választott püspök és pécsi káptalani nagyprépost alapítványából a következő tanítók kapnak az 1895. évre szóló, egyenkint 45 frt 45 kr. összeget tevő segélyt: Gergely József, a tanítóképezde gyakorló iskolájában Pécsen, Liber József (Gyód), Szépe József (Boda), Ébert György (Pócsa), Oberst János (Bellye), Weber József (Izabellaföld), Seregly László (Mohács), Eisenbart Ferenc (Szabar), Heigl Lipót (Versend), Probszt

Jakab (Hosszu-Hetény), Krámer Károly (Mágocs), Kovács Antal (Szatina), Waldfogl Ferenc (Potony, Somogy m.), Rauschenberger (Csepin, Szlavonia), Robek István (Slivovce, Szlavonia), Walter Ádám (Cikó), Hambuch Péter (Csibrák), Magyar Zsigmond (Szántó), Svarda István (Kis-Székely), Ruzsinszky József (Kőleád), Szabó József (Agárd) és Mussong Gyula (Hőgyész.)

(Magyarosodó város. Tolnavármegye kir. tanfelügyelője, Tihanyi Domokos, a napokban tartott közigazgatási bizottságban tett jelentésében öröndetesen kiemelte, hogy Paks város lakosai nemcsak érzelemben, hanem nyelvben is megmagyarosodtak, a mit főleg jeles iskoláinak és buzgó tanítóinak köszönhetünk. A tanfelügyelő jelentése különösen hangsúlyozta, hogy Paks város lakosainak nagy része 1712—1720. évi letelepítés alkalmával mint német nyelvű jött be az országba, s ma már ezek teljesen megmagyarosodtak, mely tény fényesen igazolja azt, hogy a hazafiúi misszió teljesítésében fáradozó tanítóknak egyöntetű és önfeláldozó munkássága által hazai édes nyelvünket ott honossá és megkedvelté lehet tenni. A tolnavármegyei kulturalapból, mely 2500 frtban állapított meg a múlt évben tartott egyikegyei közgyűlésen, bizonyára juttatni fognak a magyarosításban kitért paksi tanítóknak, kiknek működéséről közvetlen tapasztalás útján oly elismerőleg szólt a tanfelügyelő.

Törvényszék.

§ Melák, a rettenetes. Még 1894 évi december 13-án véres tett színhelye volt a mohácsi rév. Molnár János molnárségéd,

a kit az egész községben csak a csúfnevén, Meláknak hívnak, leütötte Harci János fuvarost és utána ennek a feleségét, Lőrinc Évát is. A véres tettet az előzte meg, hogy Molnár János a Vó Jánosné kocsmájában az ott bort követelő Harci Jánost előző este pofonította, s e pofon miatt ugyakart rajta Harci János elégtételt venni, hogy a csúfnevét emlegette, nem épen a legszelidebb hízogó jelzőkkel egyetemben. Molnár Melák tehát másnap, e sértést megbozolandó, maga mellé vette két ismerősét, Barsánszky Józsefet és Kocsi Pált s azokkal együtt iement a dunai révbe, hol Harci János egy szekérre a feleségével együtt szőlőkarókat rakott. Ott aztán Molnár János, a megsértett, egyszerre átváltozott a rettenetes Melákká és felkapván egy szőlőkarót, azzal Harci Jánost hátulról úgy vágta fejbe, hogy az menten lebukott a szekérről, s aztán az urának segítségére siető Harci Jánosét is kétszer fejbevágta, hogy az is összerogyott s mikor magához térvén, a révből a töltésre akart menni, Melák, a rettenetes, utána ment s még ott is agyabafőbe verte. Harci János a kapott sérülések következtében öt hétig nyomta az agyat és három hónapig munkaképtelen volt; a felesége pedig tizenkét napig feküdt sebében.

Molnár Jánost súlyos testi sértés büntette és vétsége miatt helyezte vád alá ez esetből kifolyólag a pécsi kir. törvényszék s tegnap tartottak meg ügyében a végtárgyalást. A vádlott maga is beismerésben volt az elkövetett testi sértéseket illetőleg; azt azonban tagadta, hogy Harci Jánost a kocsmában pofonította volna és azt is, hogy orozva támadt rájuk a révben, hanem azért, mert Harci János szidta a kocsijáról is. E taga-

első benyomás, a melyet nyert, nem éppen volt kedvezőtlen reá nézve. Láta és hallotta Savaréze t szerelemről beszélni, míg Cecilia ellenkezőleg, visszautasítani látszott egész méltatlanság érzetével ezt a csábítási kísérletet.

— Nincs semmi veszély, — gondolta a gróf, mindinkább visszanyerve nyugodtságát. — Ez az ember csak amolyan szemtelen tolakodó. Tudtam én jól, hogy sohasem fogom őt megkedvelni.

Aztán megvonult egy fa mögé és mozdulatlan-ságban vesztegelt ott, hogy tökéletes meggyőződést szerezhessen magának. Várt, míg bővebb tapasztalást szerezhethet. Különben is nem akart Savaréze-hez Cecilia jelenlétében közeledni.

De ezt a jelenetet, melynek a gróf láthatatlan és figyelmes szemlélője volt, nem ő, hanem más valaki zavarta meg. Ismételt hívás hangzott nem nagy távolságból. Sirac báróné kiáltozó:

— Cecilia! Cecilia! . . . Merre vagy? Jer rögtön!

A drámát vigjáték előzte meg.

Bordomieu Gyula a fiatal özvegy által álmából fölzávartatván, miután ez vele kissé incselkedett, visszaadta fegyverét és ő újra folytatta a vadászatot. Gyula, ki mindig szokatlan lövésre volt kárthatva, ki néhány nappal ezelőtt nyulat sebzett meg, most pedig egy fogoly madarat szárnyasott, csaknem sseme láttára a bárónőnek. Ez utána futott és megfogta a madarat. Azonban Gyula, ki a sérült madarat futtában elfogni nem tudta, utána szaladt az özvegynék s ki akarta kapni a kezéből. Élénk harc keletkezett. A báróné azt vitatta, hogy a madár őt illeti s azt Chanterive-ben a baromfiak közt fogja tartani; Gyula pedig

— És hozzám fordul ön e miatt? — vágott közbe Cecilia bosszusan. — Ön szörnyen csalatkozik, uram! Én nem vagyok az az ügyes francia nő, a ki a becsületét dobja a mélységbe, hogy azon átkelhessen; én amerikai nő vagyok és én nem tudok egyébként élni és halni, mint becsületben és tiszta szeretettel férjem iránt. Ön azt hiszi, hogy most is Estralle Blankával beszél, a vétkes nővel. . . Ám én Warton Cecilia, Fontenéves grófné vagyok. Megölhet ön engem, de nem tehet becsstelenné. Visszatorlás, bosszu. . . Ó, én nagyon jól ráismertem a becsstelen emberre, a ki az ablakon ugrik ki és a kinek nincs egyébhez erélye, mint a nők megrontásához. Mindaz, a mit önért tehetek, uram, az, hogy megőrzöm e beszélgetésünk titkát, ama szigorú föltétel mellett, hogy ön többé soha szinem elé nem kerül. Ha ez önnek nem elég: férjem nincs távol, ő másképp fog önnek válaszolni.

Savaréze habozott egy pillanatig.

— Magára vállalja ön a felelősséget azért, a mi történni fog? — kérde Savaréze. — Csak ezt az egyet óhajtanám tudni.

Midőn Savaréze, ezt mondva, a grófnét magára hagyta, így gondolkozott:

— Kár érte. Ily nőért mindent tudnék áldosni. Ő érte még azt is elfeledném, hogy Blankáért nem álltam bosszút. Ő érte még azt is elfeledném, hogy Mártha az én leányom.

Egyszerre halk kiáltás állította meg utjában.

— Hitt engem, asszonyom? — kérdeste.

— Hittam, — visonszá Cecilia.

A fiatal nő csaknem magánkívül volt és egy főtörzshöz támasszkodott. A mint a férfi visszatért, hirtelen fölegyenesült s kinsó aggodalommal így szólt:

dásával szemben azonban a tanúk határozottan állították, hogy minden szóváltás nélkül támadta meg Harciékat a révben és verte le először az embert, azután az asszonyt. Ezek alapján a kir. törvényszék bűnösnek mondta ki Molnár (alias Melák) Jánost a Harci János ellen elkövetett súlyos testi sértés büntetésében és a Harci Jánosé ellenében elkövetett súlyos testi sértés vétségében s ezért összbüntetésül egy évi börtönre, 30 frt pénzbüntetésre, esetleg még három napi fogházra ítélte s elmarasztalta továbbá Harci János részére 30 frt kártérítés megfizetésében is. Az ítélet ellen az elítélt felebbesett; de felebbesett annak szigorítása végett a kir. ügyész is.

§ Az András meg a Miska. Lopás büntetésével vádolva álltak tegnap a pécsi kir. törvényszék előtt Debreceni András és Herner Mihály, pécsváradi kocsislegények. Herner Miska volt a fővádott, a ki ellen először is az a vád forgott fenn, hogy mikor Kogler Bruno pécsváradi órát 1895. június 22-én Pécsre behozta kocsin, míg Kogler a „Nádor“ vendéglőbe betért, addig ő a kocsin maradván, az órák börtöndjét felszittette s az abban levő harminc darab esztét óra közül egyet elcsent. Herner ezt a lopást beismerte a mai végtárgyaláson, mivel hiába is tagadta volna, mert a csendőrök megtalálták nem nála, hanem egy szolgálóleány ismerősénél az órát, melyet annak megórsás végett adott át. Ez a lopás különben mikor rábizonyosodott, akkor már egyéb csinyt is követett el. de most már Debreceni András társaságában, ellopván a gasdájától, Wittentbart József mézáróstól tizen négy darab tyukot és egy zsák almát, meg egy szakajtó diót. Ezt a lopást a két vádlott külön-külön egyik sem akarta

beismerni, hanem az egyik a másikra tolt a bűnösséget: az András a Miskát, a Miska meg az Andrást állítván bűnösnek. S mivel hogy az ellopott óra megkerült s így Kogler Brunónak nem lett kára, a másik károsult pedig szintén nem kérte se kára megtérítését, se a vádlott Herner Mihály megbüntetését, a kir. törvényszék mindent tekintetbe véve, Herner Mihályt egy havi fogházra, Debreceni Andrást ellenben hét havi börtönre ítélte. A Miska gyerek, természetesen, megnyugodott az ítéletben; ellenben az András rezonirozott először egy kicsit, de aztán ő is megadta magát a sorának. Most már a Miska is, az András is az ügyesség gondjaira vannak bízva.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése jan. hó 23-án. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.)

A mai napszenzációja a millenáris béke meghiusulása. Ulás alatt a Ház miniszteri szobájában tárgyaltak Horánszky és Apponyi gróf Bánffy báró miniszterelnökkel. Kérték pedig Bánffyt, hogy Apponyi tegnap beadott indítványa a kuriai bírásokodás kapcsán tárgyalassék még a kiegyezési tárgyalások megkezdése előtt. Bánffy ellenezte és csupán arra mutatkozott hajlandónak, hogy majd a kiegyezési tárgyalások után előveteti.

Apponyi ez után kérte, hogy legalább ígérje meg pozitív alakban, hogy elfogadja indítványát, akkor ő (Apponyi) beleegyezik a később való tárgyalásba is. Bánffy azt felelte, hogy nem, csupán csak annyit ígérhet, hogy indítványát tárgyalni fogják. Erre Apponyi kijelentette, hogy akkor ő és pártja fentartják eddigi álláspontjukat és minden erejükből a kiegyezés megújítása ellen harcolnak. A hír az egész fővárosban villámgyorsan elterjedt és óriási szenzációt okozott.

Maga az ülés lefolyása a következő volt:

A vármegyei közigazgatás tételénél Szinyay Gyula szólalt föl s elősorolta a mizeriákat, különösen felemlítette Hajdúvármegyét, a hol az autonómiai jogokat megsértették.

Sima Ferenc a választási visszaéléseket; Bujanovich Sándor pedig specialiter a girálti visszaéléseket ostromozták.

Perczel Dezső belügyminiszter kijelentette, hogy a csendőrség állítólagos törvénytelen felhasználásaért a vizsgálatot megindítja. Beszéde végén polemizált Polonyival, miután a Ház a tételt elfogadta.

A tárgyalást holnap folytatják.

— Savaréze ur, ön győzedelmeskedett fölöttem, a mint láthatja . . . Én félek és kegyelemért könyörgök önnek. Egy nőnek nincs elég lelki ereje, hogy férjét párbajra küldje; de elég erővel bírok, hogy önt visszatartsam, lebeszéljem . . . Mit vétett önnek Fontenés gróf? Ő nem is ismerte önt . . . még a nevét sem tudta önnek. Ez a párbaj helytelen volna, ezt a párbajt bűnnek lehetne tekinteni. Soha sem lehet egy bűnt újabb bűnnel lemosni. Ön erre nem is gondolt még, Savaréze ur. Ó, én meg vagyok győződve, hogy ez még észébe sem jutott! Hiszen ugyanis elég vér folyt már a multban! Ön hallgatni fog . . . Esküdjék meg nekem, hogy hallgatni fog!

Savaréze a diadalérzet kegyes mosolyával válaszolá:

— Rendelkezzék velem. Csak egyetlenegy szót, és én rabja leszek, asszonyom.

— Istenem! — suttogá Cecilia kétségbeesetten. Aztán hirtelen hozzátette:

— Tudja e ön, hogy a gróf megölné önt?

— Ó, én védelmezni fogom magamat, — viszonzá Savaréze vidáman.

És Ceciliának a kezét megragadván, folytatá:

— Van egy vértitok, oly titok, mely a gróf előtt fölemlítve, egyikünkre nézve halált okozó lenne. Te messzük el azt örökre a szerelem titka alá. Ez meg fogja őrizni amazt, esküszöm önnek.

— Istenem! . . . De hiszen ön nem szeret engem, uram. Nyissa meg ön a lelkét a valódi és nemes érzelmeknek . . . Ön gyűlölségben él, meg akarja magát bosszulni . . . gyűlölség még soha sem hozott létre szerelmet.

— Én nem szeretem önt, Cecilia? . . . Ó, —

folytatá Savaréze, hévvel szoritva ajkához az átengedett kezét. Önért lemondok . . .

A fiatal nő kibontakozott a férfi karjából.

— Valakit hallok jönni! — suttogá. — Ön hallgatni fog . . . Megigérte ezt.

— Mi egyedül vagyunk. — folytatá Savaréze, visszatartani iparkodván a fiatal nőt. — Ma még a meglepetések és a félelem hatása alatt áll kegyed; a jövő azonban előttünk áll, és remélem, csakhamar eljő az idő, a melyben nem fog többé kételkedni szerelmemben.

Savaréze azt hitte, hogy a grófné, mikor neki ezt mondta: „valakit hallok jönni“, csak ürügyet keresett, hogy a társalgásnak véget vessen.

Pedig a grófné igazat mondott.

Fontenés Károly kissé elcsudálkozván, hogy sem Bordomieu Gyulát, sem Savaréze t nem látja sem az erdőben, sem a sikon, ama hely felé irányozta lépteit, a hol a kocsi várakozott.

A finom fűvön, mely eltompítá a léptek neszt, lépdelt előre a gróf és csakhamar észrevette Tanneguyt, a mint Ceciliával egyedüli beszélgetett. E beszélgetés utolsó szavai füléig jutottak. Egy lépést tett előre. Déli vére hirtelen fölfortyant s mint a villám akart közéjük lecsapni. Azonban az érett kor, a meg gondolás, a multak emléke csillapították vérét és mérsékelték haragját.

Károly nem volt többé oly indulatos, féktelen haragu, mint husz-huszonöt éves korában, hogy lesújtson a vétkekre a nélkül, hogy mentségüket, öngazolásukat meghallgatta volna. Tudott immár uralkodni magán. Födolog volt tehát megtudni a valót s kifarkészni, mennyiben forog veszélyben a becsülete. Az

Farsangi naptár.

Január 25.: Altisztek táncmulatsága. — A kádársegédek szakegyletének táncmulatsága a Scholtz-féle sörházban. — „Pécsi Dalárda” táncal egybekötött dal-estélye. — A szigetvári olvasó egyesület táncvígalmá.

Január 26.: A jótékony nőegylet thea-estélye a Deák-utcai helyiségében d. u. 4 órakor.

Január 29.: A „Pécsi korcsolyázó-egylet” táncestélye a Schwarz-féle „Vigadó” termében.

Január 30.: Vörös kereszt egyesület táncestélye Dombóvárrott a „Koroná”-ban.

Január 31.: A dombóvári társaskör táncestélye.

Február 1.: A tornaegyesület jelmez-estélye a Vigadóban. — Az orsz. vörös-ke-reeszt-egylet pécsi fiókjának álarcos bálja a Hattyuban. — Vasuti munkások táncmulatsága a Scholtz-féle sörházban. — A társaskör táncestélye Siklóson a Pelikánban. — A szentlőrinci önkéntes tűzoltó-egyesület bálja.

Február 2.: A jótékony nőegylet thea-estélye a Deák-utcai helyiségben d. u. 4 órakor.

Február 3.: Herczenberger József táncitanító táncestélye a Vigadóban.

Február 5.: Herczenberger József elite-bálja a Vigadóban.

Február 8.: A pécsi helyőrség tisztikarának második estélye a Vigadóban. — Veterán-segélyező-egyesület táncmulatsága a Scholtz-féle sörházban. — Zenekedvelők egyesületének tréfás estélye a Hattyuban. — Barcstelepi társaskör táncestélye.

Február 13.: Herczenberger József polgári bálja a Vigadóban.

Február 15.: Jogász-táncestély a Vigadóban.

Február 20.: Pécsi zenészek táncmulatsága a Scholtz-féle sörházban.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

A budapesti áru- és értéktőzsde hivatalos árjegyzése.

— Január 23-án. —

Buza készáru	6.90—7.35
tavaszra	6.90—6.99
ősze	7.14—7.16
Rozs	6.32—6.35
Árpa	4.90—5.40
Kukoricza	4.05—4.40
Zab	6.10—6.45
Káp. repce	8.95
Magy. aranyjárdék	122.75
koronajárdék	99.10
Begalé-kötvény	100.25
Magy. nyereséysoraj.	153.—
Tiszaszabályozási kölcs.	142.—
Oszt papírjárdék	100.50
aranyjárdék	122.25
koronajárdék	100.25
1864-iki sorajegy	192.—
Magy. vörös ker. soraj.	10.50
Oszt. rárk	18.50
Olasz	12.—
Bazilika-sorajegy	6.75
Jósziv-sorajegy	2.80
Német márka	59.45
100 frank (francia)	48.15
100 lira (olasz)	44.25
10 font sterling (angol)	121.55

Laptulajdonos
SZAUTTER GUSZTÁV
Felolós szerkesztő
PLEININGER FERENC.
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

27759. sz.

tkvi. 1895.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Patinay Sándor pécsvárad lakos végrehajthatónak, Borbás Sándor mislényi lakos végrehajthatást szenvedő ellen 13 frt 85 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajthatási ügyében, a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbírószék területén levő, Mislény község határában fekvő, a mislényi 56 sz. tjkvben felvett I. 3—8. 11. 13—20 sorsz. 1/4 telek aránylagos legelő illetőségéből fennevezett végrehajthatást szenvedettrelt 1/4 részre 276 frt, a mislényi 288 sz. tjkvben felvett † (171. 211.) hrsz. szőlőből ugyanazt illető 1/4 részre 34 frt, az ugyanott felvett † 61. hrsz. 56 sz. ház udvar és kertre a hivatkozott törvény 156. § a pontja alapján egészben 450 frt-, az ugyanott felvett 84. hrsz. szűrtűs kertre a hivatkozott törvény 156. § a pontja alapján egészben 150 forint becsárban az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1896 évi február hó 18. n. d. e. 9 órakor Mislény községben a bíró házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékosok tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 27 frt 60 krt, 3 frt 40 krt, 45 frtot, 15 frtot készpénzben, vagy az 1881-ik évi november 1. 3333. sz. a. kelt igazságügym. rend. 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek, a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Pécsen, 1895. évi november hó 28-án. A kir. törvényszék mint tkvihatóság.

Bogyay Pongrácz

kir. törvényszéki bíró.

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel kiadóhivatalunkban.

25432 sz.

tkvi. 1895.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi hogy Frankenthaler Adolf végrehajthatónak Szabó Péter végrehajthatást szenvedő ellen 17 frt 89 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajthatási ügyében a pécsi kir. törvényszék és pécsi kir. járásbírószék területén levő M. Peterd község határában fekvő a m. peterdi 296. sz. tjkben felvett † 782. hsz. szántóra egészben 10 frt, a † 1513. hsz. szántóra egészben 126 frt a 444 sz. tjkben felvett I.

1/4 telekből alperest illető felére 295 frt és a 342 sz. tjkvben felvett † 117 hsz. kertre 25 frt becsárban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi február hó 7. n. d. e. 10 órakor Magyar-Peterd községben a bíró házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékosok tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékat vagyis 1 frtot 12 frt 60 krt 29 frt 50 krt és 2 frt 50 krt készpénzben, vagy az 1881 évi november 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. c. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Pécsen, 1895. évi október hó 31. napján. A kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Vodicska Ferenc.

kir. trv. zéki albiró.

29674. sz.

tkvi. 1895.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Weiss Henrik végrehajthatónak, Deli Kálmán, Deli Ferenc és Gergely Erzsébet végrehajthatást szenvedők ellen 91 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajthatási ügyében, a pécsi kir. törvényszék és a szentlőrinczi kir. járásbírószék területén levő Kisasszonyfa község határában fekvő a kisasszonyfai 13 sz. tjkvben felvett I. 1/4 telekre, urbéri illetőségre 937 frtba, a 99 sz. tjkben felvett † 724 hrsz. szőlőből alpereseket B. 15—17 alatt illető 10/100 részre 124 frtba, a 102 sz. tjkvben felvett † 55 hrsz. kertből Gergely Örszét és Deli Kálmánt illető részre 24 frtba, a 131 sz. tjkvben felvett † 568 hrsz. szőlőből Gergely Örszét és Deli Kálmánt illető 1/10-ad részre 56 frtba, a 155 sz. tjkvben felvett † 709 hrsz. szőlőből Gergely Örszét illető részre 72 frtba, a 156 sz. tjkvben felvett † 59 hrsz. kertből alpereseket B. 16—18 alatti illető 20/100 részre 26 frtba, a † 728 hrsz. szőlőből ugyanazokat illető 20/100 részre 39 frtba az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi március hó 18. n. d. e. 10 órakor Kisasszonyfa községben a bíró lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékosok tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 93 frt 70 krt, 12 frt 40 krt, 2 frt 40 krt, 5 frt 60 krt, 7 frt 20 krt, 2 frt 60 krt és 3 frt 60 krt készpénzben, vagy az 1881. évi nov. 1. 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszeri rend. 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Pécsen, 1895. évi december hó 22-én. A kir. törvényszék mint tkvi hatóság.

Lukrics János

kir. táblai bíró.

A legszebb

meghívók,

tánczrendek,

eljegyzési,

esketési és

látogató jegyek

készítettnek

T a i z s J ó z s e f

könyvnyomdájában

P é c s e t t,

Mária- és megye-utcza sarkán.